

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym do tutejszego Sądu w dniu 8 czerwca 2017 r. powód R. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 20.530,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 5 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 5 marca 2017 r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność powoda. Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A z siedzibą w W.. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi i z tego tytułu w dniu 30 marca 2017 r. wypłacono powodowi tytułem odszkodowania kwotę 20.397,68 zł. Zdaniem powoda przedmiotowa kwota nie pokrywa poniesionej szkody. Ponadto wskazano, iż uszkodzony pojazd został odholowany i zaparkowany na parkingu do czasu przybycia rzeczoznawcy. Z tego tytułu powód został obciążony należnością w kwocie 959,40 zł. Powód sporządził również prywatną opinię, której koszt wyniósł 184,50 zł oraz uiścił opłatę portoryjną nadania przesyłki od ubezpieczyciela w kwocie 6,80 zł, których to zasądzenie również domaga się od ubezpieczyciela.

W odpowiedzi na pozew /k. 44-46 akt/ pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany odmówił dopłaty odszkodowania uznając, iż wypłacona kwota jest odpowiednia, a powód nie wykazał, iż koszt naprawy przekroczył wartość odszkodowania. Ponadto pozwany odmawia zwrotu kosztów sporządzenia opinii technicznej dotyczącej kalkulacji naprawy pojazdu jako zbędnego i nie pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Pozwany sporządził kalkulację naprawy na własny koszt i wypłacił stosowane odszkodowanie. Pozwany zakwestionował także wiarygodność faktury obejmującej koszty holowania i parkowania pojazdu, podnosząc, iż zapłata tejże faktury nie wynika z dowodów dołączonych do pozwu. Jednocześnie pozwany zakwestionował koszt usługi holowania i parkowania jako rażąco zawyżony.

Pismem procesowym z dnia 20 marca 2018 r. /k. 120 akt/ powód zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz:

- kwoty 16.878,80 zł tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2017 r.,
- kwoty 1.150,79 zł tytułem kosztów holowania i parkowania, kosztów sporządzenia kalkulacji oraz kosztów nadania przesyłki wraz z odsetkami od dnia złożenia pozwu tj. od dnia 8 czerwca 2017 r.,
- rozszerzył żądanie pozwu o kwotę 2.298,87 zł tytułem kosztów parkowania pojazdu w okresie od 10 marca 2018 r do 12 grudnia 2017 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2018 r.

Na rozprawie z dnia 10 kwietnia 2018 r. /k. 124 akt/ powód sprecyzował, iż w zakresie żądania obejmującego koszty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu cofa pozew ponad kwotę 16.878,80 zł oraz dodatkowo rozszerza żądanie pozwu o kwotę 2.298,87 zł tytułem kosztów parkingu pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 marca 2017 r. na ul. (...) w G. w prawidłowo zaparkowany pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność R. W., uderzył samochód osobowy marki A. (...) nr rej (...). Pojazd sprawcy zdarzenia objęty był ubezpieczeniem OC w (...) S.A z siedzibą w W. - polisa nr (...).

dowód: - notatka urzędowa karta 5 akt,

Z uwagi na zakres uszkodzeń dowód rejestracyjny pojazdu A. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany. Pojazd na lawecie został odholowany na parking strzeżony przy ul. (...) w G..

Za usługę holowania oraz za postój pojazdu na okres 5 dni tj. do czasu oględzin przeprowadzonych przez ubezpieczyciela, powód uiścił kwotę 959,40 zł.

dowód: - pokwitowanie karta 7 akt,

- faktura VAT (...) karta 8 akt,

- potwierdzenie wpłaty karta 128 akt,

W związku ze zdarzeniem z dnia 5 marca 2017 r. powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi – (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany koszty naprawy pojazdu wycenił na kwotę 20.397,68 zł, która została wypłacona powodowi w dniu 30 marca 2017 r.

Pismem z dnia 28 marca 2017 r. powód zwrócił się o ponowną weryfikację wyceny. W odpowiedzi na powyższe pozwany stwierdził brak podstaw do zmiany stanowiska w przedmiocie wysokości wypłaconego odszkodowania.

dowód: - zgłoszenie szkody karta 9-11 akt,

- kalkulacja naprawy karta 17-18 akt,

- potwierdzenie przelewu karta 20 akt,

- pismo z dnia 28 marca 2017 r. karta 19 akt,

- pismo (...) S.A. z dnia 10 kwietnia 2017 r. karta 21 akt,

- potwierdzenia nadania karta 40 akt,

- akta szkody na płycie CD karta 49 akt,

Na zlecenie powoda sporządzona została prywatna kalkulacji, której koszty wyniósł 184,50 zł.

dowód: - kalkulacja naprawy karta 22- 37 akt,

- faktura VAT (...) karta 39 akt,

Od momenty powstania szkody do dnia oględzin przez biegłego sądowego pojazd nie został naprawiony. Przez tenże okres pojazd stał zabezpieczony na parkingu strzeżonym przy ul. (...) w G.. Tytułem parkowania pojazda w okresie od 10 marca 2017 r. do 2 grudnia 2017 r. powód uiścił kwotę 2.298,87 zł.

dowód: faktura VAT (...) karta 122 akt,

- potwierdzenie wpłaty karta 129 akt,

Wartość rynkowa pojazdu A. (...) o nr rej (...), na dzień 5 marca 2017 r., z zastosowanie stosowanych korekt wynosi 44.000,00 zł. Pojazd był serwisowany na bieżąco do dnia 18 marca 2016 r. Książka serwisowa nie zawiera żadnych wpisów odnośnie ewentualnej historii jakichkolwiek kolizji pojazdu. Nie stwierdzono w pojeździe dokonywania jakichkolwiek napraw blacharsko – lakierniczych. Pojazd posiada oryginalną, fabrycznie położoną powłokę lakierową. W pojeździe nie stwierdzono jakichkolwiek uszkodzeń sprzed zdarzenia z dnia 5 marca 2017 r. Przebieg pojazdu jest oryginalny, rzetelnie udokumentowany książką serwisową pojazdu. Stan pojazdu przed wypadkiem był bardzo dobry, pojazd i wyposażenie bardzo zadbane.

Średnie stawki za 1 roboczogodzinę na rynku lokalnym poszkodowanego wynoszą przy robotach mechanicznych i blacharskich oraz przy robotach lakierniczych 90 zł netto/1rbh.

Wartość szkody w pojeździe marki A. (...) o nr rej (...) w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 5 marca 2017 r., przy obowiązującej na rynku lokalnym cenie roboczogodziny (90 zł netto/1rbh) i uwzględnieniu cen oryginalnych części zamiennych wynosi 37.276,48 zł.

Naprawa pojazdu nie przekracza wartości rynkowej na dzień szkody i jest ekonomicznie uzasadniona, zważywszy na stan utrzymania, stan techniczny oraz udokumentowany przebieg pojazdu.

dowód: - opinia biegłego sądowego R. J. karta 85-102 akt,

- książka serwisowa karta 54 akt,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody z dokumentów, których wiarygodność w ocenie Sądu nie budziła wątpliwości.

Sąd w całej rozciągłości podzielił także ustalenia i wnioski końcowe opinii biegłego R. J.. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, zgodnie ze wskazaniami specjalistycznej wiedzy za zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego, nadto jest rzeczowa, logiczna, spójna, kompleksowo i w pełnym zakresie realizuje postanowienie Sądu zlecającego opinię. Podkreślenia wymaga, iż żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do przedmiotowej opinii.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego na okoliczność ustalenia, czy koszt holowania i parkowania żądany przez powoda nie jest rażąco zawyżony i odpowiada przeciętnym cenom usług tego typu w G.. Zdaniem Sądu, ustanie przeciętych cen ww. usług nie wymaga wiadomości specjalnych z zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego. Bez wątpienia przedmiotowa okoliczność może być ustalona przykładowo poprzez przedłożenie stosowanych cenników i ofert z rynku lokalnego. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż ocena zasadności żądania pozwu należy do kognicji Sądu, nie zaś do biegłego sądowego.

Bezsporna w niniejszej sprawie pozostaje kwestia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego za uszkodzenia pojazdu powoda będące wynikiem zdarzenia z 5 marca 2017 r. oraz zakresu wypłaconego już z tego tytułu odszkodowania.

Natomiast spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny wysokości przedmiotowej szkody. Pozwany zakwestionował również pozostałe koszty dochodzone przez powoda, a mianowicie koszty holowania, parkowania, sporządzenia prywatnej opinii, opłaty za nadanie przesyłki.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem

mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35).

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. Przepis art. 361 § 2 k.c. stanowi natomiast, że w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje starty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządono.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź też przywrócenia stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie Sądu odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu A. (...) o nr rej (...) w wysokości dotychczas wypłaconej powodowi przez ubezpieczyciela nie pokrywa poniesionej przez niego szkody. Otóż wbrew przyjętym przez stronę pozwaną kalkulacjom, w przedmiotowej sprawie wartość szkody w ww. pojeździe w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 5 marca 2017 r., przy obowiązującej na rynku lokalnym cenie roboczogodziny i uwzględnieniu cen oryginalnych części zamiennych wynosi 37.276,48 zł. Jak bowiem słusznie wskazał biegły, w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel zastosował nieuzasadnione korekty z tytułu amortyzacji części w wysokości -30% na części zamienne oraz -40% współczynnik odchylenia materiałów lakierniczych. W ocenie Sądu brak jest podstaw do stosowania jakichkolwiek wskaźników amortyzacji. Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela stanowisko wyrażone w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. akt III CZP 80/11, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczyciel nie wykazał, iż zastosowanie części oryginalnych prowadzi do wzrostu wartości pojazdu. Wręcz przeciwnie z opinii biegłego wynika, iż pojazd był serwisowany na bieżąco do dnia 18 marca 2016 r. Książka serwisowa nie zawiera żadnych wpisów odnośnie ewentualnej historii jakichkolwiek kolizji pojazdu. Nie stwierdzono w pojeździe dokonywania jakichkolwiek napraw blacharsko – lakierniczych. Pojazd posiada oryginalną, fabrycznie położoną powłokę lakierową. W pojeździe nie stwierdzono jakichkolwiek uszkodzeń sprzed zdarzenia z dnia 5 marca 2017 r. Przebieg pojazdu jest oryginalny, rzetelnie udokumentowany książką serwisową pojazdu. Stan pojazdu przed wypadkiem był bardzo dobry, pojazd i wyposażenie bardzo zadbane.

Ponadto ustalając wartość szkody ubezpieczyciel zastosował znacznie zaniżoną stawkę roboczogodziny. W postępowaniu likwidacyjnym przyjęto bowiem stawkę na naprawy przy robotach mechanicznych i blacharskich w wysokości 50 zł netto/1rbh i przy robotach lakierniczych 50 zł netto/1rbh, podczas gdy średnie stawki za 1 roboczogodzinę na rynku lokalnym poszkodowanego wynoszą przy robotach mechanicznych i blacharskich oraz przy robotach lakierniczych 90 zł netto/1rbh.

W niniejszej sprawie w istocie bez znaczenia pozostawały zarzuty pozwanego co do naprawy pojazdu. Podczas oględzin biegły stwierdził, iż pojazd znajduje się w takim stanie jak po zdarzeniu z dnia 5 marca 2017 r., nie zostały przeprowadzone żadne naprawy. Jednocześnie wskazać należy, iż naprawa pojazdu nie przekracza wartości rynkowej na dzień szkody i jest ekonomicznie uzasadniona, zważywszy na stan utrzymania, stan techniczny oraz udokumentowany przebieg pojazdu.

Mając zatem na względzie, iż wysokość szkody w pojeździe marki A. (...) o nr rej (...) wynosi 37.276,48 zł, uwzględniając wypłacone dotychczas odszkodowanie z powyższego tytułu w kwocie 20.397,68 zł, podtrzymane żądanie pozwu co do kwoty 16.878,80 zł zasługuje na uwzględnienie.

Natomiast co do kwoty 2.500,41 zł, z uwagi na cofnięcie pozwu w tejże części, na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c., postępowanie podlega umorzeniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Sąd za zasadne uznał żądanie zwrotu kosztów poniesionych w związku ze zleceniem sporządzenia wyceny kosztów naprawy w wysokości 184,50 zł. Wbrew twierdzeniom pozwanego, koszty te pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę, albowiem sporządzenie tych kalkulacji było niezbędne dla ustalenia wysokości roszczeń powoda celem ich dochodzenia przed sądem. Na podstawie przedmiotowej opinii powód uzyskał informację o tym, że odszkodowanie uznane i wypłacone przez stronę pozwaną nie stanowi pełnego pokrycia szkody.

Za uzasadnione Sąd uznał także żądanie zapłaty kwoty 6,80 zł tytułem opłaty za nadanie przesyłki, której wysokość wynika z potwierdzenie nadania przesyłki poleconej /k.40 akt/. W istocie strona pozwana w tym zakresie nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń.

Odnosząc się z kolei do żądania w przedmiocie kosztów holowania i parkowania, to zdaniem Sądu, mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, brak było podstaw do ich zakwestionowania. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowód zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która wywodzi z faktów skutki prawne (vide: wyrok Sadu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96).

W przedmiotowej sprawie strona pozwana w istocie w żaden sposób nie wykazała, aby koszty holowania i parkowania zostały rażąco zawyżone. Na potwierdzenie własnych twierdzeń powód przedstawił faktury VAT wraz z potwierdzeniem ich zapłaty, podczas gdy pozwany, poza podniesieniem zarzutu w tymże zakresie, nie przedstawił jakichkolwiek dowodów wskazujących na zawyżenie ww. kosztów w stosunku do stawek usług obowiązujących na rynku lokalnym. W kontekście przedstawionych przez powoda dowodów przedmiotowy zarzut jawi się zatem jako całkowicie nieudowodniony. Przy czym, jak już wskazano powyższej, ustalenie ceny usługi holowania i parkowania pojazdu na rynku lokalnym – w świetle art. 278 k.p.c. - nie wymaga wiadomości specjalnych, a wobec tego przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na powyższą okoliczność nie znajdowało uzasadnienia. Dowód z opinii biegłego może być dopuszczony tylko wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga zasięgnięcia wiadomości specjalnych, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca - dla ustalenia kosztów tego typu usług nie jest wymagana wiedza specjalna z zakresu motoryzacji. Strona pozwana, kwestionując wysokość kosztów holowania i parkowania, mogła uprzednio sama zwrócić się ze stosownym zapytaniem do przedsiębiorców prowadzących działalność tego rodzaju na rynku właściwym dla miejsca zamieszkania poszkodowanego, przedstawiając Sądowi konkretne oferty owych firm, czego jednakże nie uczyniła, poprzestając wyłącznie na podniesionym zarzucie zawyżenia kosztów.

Co więcej, wskazać należy, iż w zakresie rozszerzonego powództwa, a mianowicie co do kwoty 2.298,87 zł, pozwany nie zgłosił żadnych zarzutów ani twierdzeń, wnosząc w piśmie procesowym z dnia 30 marca 2018 r. wyłącznie o przyznanie kosztów procesu co do cofniętego powództwa.

Pozwany w istocie nie kwestionował także okresu parkowania pojazdu, zarówno co do należności objętej fakturą VAT (...), jak i fakturą VAT (...), a i w ocenie Sądu, wobec okoliczności podniesionych przez R. W., wskazany okres nie budził zastrzeżeń. Nie ulega wątpliwości, iż w wyniku zdarzenia drogowego doszło do uszkodzeń uniemożliwiających poruszenie się pojazdem powoda. Dowód rejestracyjny został zatrzymany przez Policję, a samochód na lawecie odholowano na parking strzeżony w G. przy ul. (...), gdzie zabezpieczono go przez opadami

atmosferycznymi, dewastacją oraz kradzieżą. Niewątpliwie jest również, iż do czasu oględzin pojazdu przez biegłego w toku przedmiotowej sprawy pojazd marki A. (...) nr rej. (...) nie został naprawiony, a powód wobec odmowy wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości nie dysponował stosownymi środkami na wykonanie naprawy. W konsekwencji powyższego, przy braku zarzutów pozwanego, okres parkingu samochodu nr rej (...) od dnia wypadku przez okres 5 dni, oraz następnie do dnia 2 grudnia 2017 r. uznać należało za uzasadniony.

Za bezzasadny Sąd uznał zarzut co do wiarygodności faktury (...). Wprawdzie faktycznie przedmiotowa faktura wystawiona została dopiero 7 czerwca 2017 r., co jednakże, mając na względzie potwierdzenie jej zapłaty i brak innych okoliczności, nie podważa jej wiarygodności. Odnośnie zaś faktury (...) pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, a jak wynika z potwierdzenia z dnia 10 kwietnia 2018 r. kwota 2.298,87 zł została na rzecz wystawcy uiszczona.

Reasumując powyższą część rozważań, Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda R. W. kwoty:

- 16.878,80 zł tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu,
- 1.150,79 zł tytułem kosztów holowania i parkowania objętych fakturą (...), kosztów prywatnej opinii oraz opłaty za nadanie przesyłki,
- 2.298,87 zł tytułem kosztów parkowania objętych fakturą (...).

Rozstrzygnięcie o odsetkach ustawowych od zasądzzonego świadczenia Sąd oparł o treść przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c., art. 455 k.c., 817 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Stosownie do brzmienia przepisu art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Odnośnie kwoty 16.878,80 zł Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie, zgodnie z żądaniem pozwu począwszy od dnia 5 kwietnia 2017 r.

Natomiast w zakresie kwoty 1.150,79 zł odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono począwszy od dnia 11 lipca 2017 r., a mianowicie po upływie 7 dni od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej. W toku postępowania likwidacyjnego powód nie domagał się od ubezpieczyciela zwrotu ww. kosztów, przed wytoczeniem powództwa nie wzywał pozwanego do ich zapłaty. W tym stanie odsetki należało zasądzić po upływie siedmiodniowego terminu od dnia wezwania do zapłaty, co nastąpiło w wyniku doręczenia odpisu pozwu.

Podobnie, w przypadku kwoty 2.298,87 zł, co do której powód rozszerzył żądanie pozwu, odsetki ustawowe za opóźnienie należało zasądzić począwszy od dnia 21 kwietnia 2018 roku tj. po upływie 7 dni od doręczenia stronie pozwanej odpisu pisma procesowego zawierającego rozszerzenie powództwa.

W pozostałym zaś zakresie tj. co do żądania odsetek za okres wcześniejszy aniżeli powyższej wskazany, powództwo podlega oddaleniu jako niezasadne, o czym orzeczono w pkt III wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia przepis art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Przy czym w

zakresie w jakim powód cofnął pozew, a mianowicie co do kwoty 2.500,41 zł, jest on traktowany jako przegrywający sprawę.

Sąd ustalił, iż powód wygrał sprawę w 89,05% (domagał się kwoty 22.828,87 zł, natomiast zasądzono kwotę 20.328,46 zł), pozwany zaś w 10,95%. W takim też stosunku, zdaniem Sądu, winny zostać rozdzielone koszty postępowania, które wyniosły 11.461,00, w tym:

- po stronie powodowej: opłata sądowa w kwocie 1.027,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.800,00 zł, – łącznie 5.844,00 zł.

- po stronie pozwanej: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.800,00 zł, zaliczka na opinię biegłego – 800,00 zł – łącznie 5.617,00 zł.

Powodowi, zgodnie z podaną zasadą, należy się zwrot kosztów w kwocie 5.204,08 zł (89,05% z 5.844,00 zł), zaś pozwanemu w kwocie 615,06 zł (10,95% z 5.617,00 zł), co po wzajemnym potrąceniu ww. kwot daje kwotę 4.589,02 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu.

Jednocześnie, uwzględniając wynik sprawy, w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tytułem zwrotu kosztów poniesionych w sprawie tymczasowo przez Skarb Państwa (wynagrodzenie biegłego w kwocie 458,29 zł oraz nieuiszczona opłata sądowa od rozszerzonego powództwa w kwocie 115,00 zł), Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Głubczycach od powoda kwotę 62,78 zł, a od pozwanego kwotę 510,51 zł.

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sygn. akt I C 389/17

Zarządzenia:

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron – bez pouczenia,
3. kal. 14 dni

G., 13 czerwca 2018 r.